

SCHAAKMAT

Hoofdstuk 1: een nieuw schooljaar.

Ik, Tim, ben er klaar voor! De eerste schooldag van het zesde leerjaar. Gepakt met mijn gloednieuwe boekentas, kijk ik ernaar uit mijn klasgenoten terug te zien.

Op onze school, De Bijenkorf in Morsel, is het heel ongewoon dat er nieuwe kinderen bijkomen. Al sinds het derde leerjaar zijn er in onze klas geen nieuwelingen meer bijgekomen.

Waarschijnlijk zullen we weer met eenentwintig zijn, zoals de vorige jaren. We zijn met elf jongens en tien meisjes: allemaal blanke kinderen, behalve Fien en Julien. Dat zijn Afrikaanse kinderen die vlak na hun geboorte geadopteerd werden door blanke ouders. Behalve hun kleur lijken ze dus heel hard op alle andere klasgenoten.

Joepie, de bel gaat! We kunnen starten met het nieuwe schooljaar! De juf wijst onze plaatsen aan. Ik ben de enige met een lege stoel naast zich. Zou ik vorig schooljaar dan echt te veel gebabbeld hebben?

Er wordt op de deur geklopt. De directrice komt binnen, maar ze is niet alleen. Naast haar staat een jongen met een lichtbruine huid en zwart stekelig haar. Hij ziet er heel zenuwachtig uit. Samen met de directrice gaat de vreemde jongen vooraan in de klas staan. Ze stelt hem voor als Rahim uit Irak.

De juf wijst naar de stoel naast mij en zegt: "Tim gaat je helpen". Rahim steekt zijn hand uit en voorzichtig schud ik zijn had. "Jakkes!" denk ik. "Zijn hand voelt ruw aan".

Hoofdstuk 2: Dom en abnormaal.

De volgende dagen ontdek ik dat hij afkijkt tijdens de lessen taal. Na een middagspeeltijd blijkt mijn nieuwe dure pen verdwenen te zijn. Ik ben er bijna zeker van dat Rahim ze heeft gestolen. Na deze ontdekking besluit ik met mijn vrienden dat we hem gaan negeren en uitsluiten.

De kerel is echt niet normaal. Elke speeltijd worden we door hem gepest: als we aan het voetballen zijn, trapt hij altijd onze bal weg. Bovendien wordt hij elke dag door de zorgmeester uit de klas gehaald. Hij is ook onbeleefd, want als we staan te praten, komt hij ertussen en tikt op onze schouders. Volgens mij is hij ook heel dom: hij kijkt meer naar mijn blad dan in zijn eigen boek.

Hoofdstuk 3 Onverwacht bezoek.

Verdorie wat een pech! Ik lig in de zetel met mijn voet omhoog omdat ik mij gisteren heb bezeerd tijdens een basketmatch. Ik sprong naar de bal en landde slecht. Ik hoop dat ik morgen terug naar school kan, want ik verveel mij steendood in deze zetel hier voor het raam. Mijn moeder is overbezorgd en valt me steeds lastig met vragen: "Heb je pijn? Heb je dorst? Heb je het warm genoeg?"

De school is uit. Ik zie mijn vrienden zwaaiend voorbijstappen en zwaai even terug. Zowat al mijn klasgenoten zijn voorbij gekomen, dus ga ik maar terug liggen. Ik pak mijn boek en maak het mij gemakkelijk. Plots hoor ik de bel. Mama gaat de deur opendoen. Ze komt de kamer binnen met Rahim!? Deze jongen vertelde mij dat hij een vriend is van jou. Ik zal jullie alleen laten."

Hoofdstuk 4: Een nieuwe vriend.

"Hoe chaat met je?" vraagt Rahim met zijn raar accent. Ik heb geen zin om met hem te praten, dus besluit ik maar om hem te leren schaken. Ik trek het salontafeltje dichterbij en wijs Rahim dat hij over mij moet gaan zitten. Hij heeft al snel door hoe het spel in elkaar zit. Na een paar spelletjes schaak geraken we met elkaar in gesprek. Nieuwsgierig vraag ik hem wat hij altijd bij de zorgmeester moet gaan doen. Rahim vertelt dat zijn mama enkele maanden geleden in Irak is gestorven en dat hij er met iemand over moet praten. Ik vraag waarom hij zo vaak afkijkt tijdens taal. Hij zegt mij dat hij nog niet lang in België is en hard aan zijn Nederlands moet werken.

Dan komt mijn mama binnen en vraagt of Rahim nog niet naar huis moet. We spreken af om op woensdagnamiddag weer samen te schaken. Het blijkt dat Rahim toch niet zo'n pestjoch is als wij dachten. Ik heb mijn pen onlangs teruggevonden en besef nu dat hij ons niet pestte, maar gewoon wou meespelen. Die woensdag komt Rahim bij mij middageten. Hij heeft aparte eetgewoontes.

Na het eten maken we samen ons huiswerk: ik mijn wiskunde oefeningen hij zijn spellingoefeningen van de zorgmeester. Hij is zo goed vooruitgegaan dat hij op zes maanden tijd alle spellingregels van het eerste tot het vierde leerjaar al kent. Ik hoop dat wij samen naar de middelbare school kunnen gaan, maar zijn pleegouders vinden het beter dat hij naar een technische school gaat.

Hoofdstuk 5: Tien jaar later

Ik zit samen met Rahim op een terrasje. Rahim vertelt over zijn werk in een metaalbedrijf in de haven. Hij zegt dat hij via een computer een machine moet besturen. Volgens mij noemde hij die machine CNC. Ik vertel over mijn studies en hoeveel werk ik wel heb.

De tijd is voorbijgevlogen. Rahim moet naar huis want morgen heeft hij een hele vroege shift. Maar voor hij vertrekt, wil hij ij iets geven. Hij geeft mij een pakje. Het weegt redelijk veel en het rinkelt als ik ermee schud. Nieuwsgierig maak ik het pakje open en er zit een schaakbord met metalen schaakstukken in.

Rahim vertelt dat hij het zelf gemaakt heeft met de CNC-machine en dat het veel werk was. Hij wenst mij veel succes en we spreken af dat hij volgende zaterdag bij mij thuis komt schaken. Ik besef dat ik van een vreemde jongen een hele goeie vriend heb gemaakt.

Zo zie je maar: **Vooroordelen = VEROORDELEN**

Timon Lehtinen